

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010119
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121010119.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 21. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

V. B., nar.: XX.XX.XXXX v I.
O.: P. nad K. XX, XXX XX P. nad K.

sa uznáva za vinného z toho, že

dňa 30. septembra 2019 o 06:02 hod, po rýchlostnej ceste R1 v smere z Nitry na Trnavu viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Škoda Octavia evidenčného čísla I pričom v úseku 4,5 km (na území okresu Trnava, kat. územie Vlčkovce) pri brzdení narazil prednou časťou vozidla do zadnej časti pred ním jazdiaceho vozidla KIA Sportage evidenčného čísla GA307DN, ktoré v tom čase viedla vodička X. Z., ktorá následkom zrážky utrpela pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti záhlavia s prejavmi vegetatívnej symptomatológie a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a obmedzením obvyklého spôsobu života od 30. septembra 2019 do 17. októbra 2019, čím vodič V. B. porušil povinnosti ustanovené v § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

teda

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona s poukazom na § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

a za to sa odsudzuje:

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. I) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení:

- a) X. Z., nar.: XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX V.,
- b) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35937874, adresa na doručovanie: P.O. Hviezdoslava 26, Žilina,
- c) Sociálna poisťovňa, adresa na doručovanie: Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava,

so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Výrok o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie v rozsahu výroku o vine, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Výrok o treste

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že priznáva spáchanie skutku, ľutuje jeho spáchanie a žiada, aby mu súd uložil nižší trest. Momentálne pracuje v Nitre v spol. Jaguar, ako automechanik.

V rámci rozhodovania o treste súd prihliadol najmä na obsah nasledovných listinných dôkazov, ktoré vykonal v zmysle § 269 Tr. por.:

- rovnopis rozsudok OS Veľký Krtíš sp. zn. 7P/182/2018 zo dňa 22.02.2019,
- potvrdenie o zamestnaní spol. Jaguar Land Rover Nitra,
- text písomných podaní cestou obhajcu z č.l. 142,
- odpis z RT,
- lustrácia v CESDAP,
- EKV.

Z obsahu odpisu RT vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ trestne stíhaný. Z obsahu lustrácie databázy CESDAM vyplynulo, že obžalovaný má napriek mladému veku za posledných cca 5 rokov vykázaných 13 priestupkov, z nich všetky sú priestupkami v cestnej doprave, navyše za rôzne činnosti v cestnej doprave (nepriemeraná rýchlosť, technický stav vozidla, parkovanie, nerešpektovanie dopravného značenia a zrejme obsluha telefónu počas šoférovanía a pod.). Z uvedeného je zrejmé, že nemôže ísť pri osobe obžalovaného len o sporadické vybočenie z rámca zákonom formulovaných povinností, je možné z nich dovodiť (okrem faktu, že obžalovaný skutočne zrejme používa motorové vozidlo často), že obžalovaný nepatrí medzi príkladných a zodpovedných vodičov, skôr naopak. Z EKV potom vyplynulo obdobný záver ako z predošlej databázy (výpis EKV ku dňu 17.11.2020 obsahuje 10 záznamov). Z textu rozsudku OS Veľký Krtíš, sp. zn.: 7P/182/2018 zo dňa 22.02.2019 súd zistil, že obžalovaný je povinný prispievať na výchovu dcéry J. sumou 150 € mesačne. Z doručeného potvrdenia o zamestnaní vyplýva, že obžalovaný je aktuálne zamestnaný v spol. Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. ako Autoelektrikár/Mechanik. Z podaného odporu obhajcom vyplynuli rovnaké skutočnosti ako už súd uviedol vyššie.

V prípade obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. i) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Vzhľadom na zistené priestupky neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tieto súd nezistil, preto konštatoval v zmysle § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák. prevahu poľahčujúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

1) 0 - 12 mesiacov (základná sadzba).

2) 0 - 8 mesiacov (sadzba po aplikácii § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák.).

Súd prihladol na osobu odsúdeného, na skutočnosť, že doposiaľ nebol trestne stíhaný, je povinný prispievať na výživu maloletej dcéry a je osobou pomerne mladého veku, navyše charakter ním spáchaného skutku je len nedbanlivostným prečinom, pričom skutok aj podľa povahy veci nepredstavoval mimoriadne riskantnú jazdu obžalovaného. Aj vzhľadom na následok, ktorý bola krátkodobá ujma na zdraví, súd považoval za dostatočné uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby, v konkrétnom prípade 2 mesiace s podmieneným odkladom na minimálnu skúšobnú dobu (12 mesiacov), ktorý bude spĺňať podmienky individuálnej generálnej prevencie.

Ohľadom výroku o zákaze činnosti, tu súd prihladol na potreby úhrady výživného maloletej dcére a potrebu návštev maloletého dieťaťa a preto zníži pôvodne uložený trest vo výmere 30 mesiacov (v trestnom rozkaze), až na 24 mesiacov. Základná výmera trestu zákazu činnosti pre obžalovaného je 12-120 mesiacov. Obžalovanému bol uložený trest blížiaci sa k spodnej hranici trestu zákazu činnosti, pričom tento trestu možno považovať za mierny vzhľadom na množstvo a periodicitu predchádzajúcich postihov na priestupky v cestnej doprave. Je nutné dodať, že obžalovaný síce podľa vykázaných priestupkov nie je mimoriadne nebezpečný šofér, je však opakovaný priestupca, pri ktorom musí súd zohľadniť aj potrebu ochrany spoločnosti pred jeho nedbanlivým prístupom k pravidlám cestnej premávky.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko boli riadne a včas uplatnené a vyčíslené nároky na náhradu škody, súd o tomto rozhodol tak, že poškodených odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie, keďže ide o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s názorom KS v Banskej Bystrici, judikovanom uznesení, sp. zn.: 3To/70/2020 zo dňa 08.07.2020, v zmysle ktorého:

„V prípade, ak by súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, došlo by k situácii, že poškodení by mali exekučný titul priamo vo vzťahu ku obžalovanej, teda by bola povinnou v prípade vedeného exekučného konania, pričom poisťovňa by v zmysle § 5 ods. 1 písm. d), ods. 2 ZPZP mohla odmietnuť poisťné plnenie (napr. ak by sa obžalovaná zaviazala uhradiť škodu nad rámec ustanovený osobitnými predpismi alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov, alebo ak by napr. obžalovaná bez súhlasu poisťovne uznala povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poisťného plnenia, ktoré by inak poisťovňa bola povinná poskytnúť podľa ZPZP). Preto ani výška spôsobenej škody v prípade ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou nebýva súčasťou skutkovej vety podanej obžaloby - inak by musel súd ex lége uložiť obžalovanej povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. V prípade rozhodovania o náhrade škody v adhéznom konaní by preto mal súd ako účastníka konania na túto časť trestného konania prizvať príslušnú poisťovňu, s ktorou má obžalovanú uzatvorenú poisťnú zmluvu. Rovnako tak by mohlo dôjsť k situácii, že v čase do vyhlásenia rozsudku, resp. nadobudnutia právoplatnosti takého rozsudku, by poisťovňa už realizovala poisťné plnenie vo vzťahu k poškodenému, ale rovnako tak aj po právoplatnosti takého rozsudku, ale obžalovaná by vo výroku rozsudku bola zaviazaná k povinnosti nahradiť škodu, teda by bola stále povinnou v rámci exekučného titulu. Preto odkázanie poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces (pokiaľ si neuplatnili už nárok na náhradu škody voči poisťovni v prípravnom konaní v zmysle vyššie uvedeného zákonného postupu), sa v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení javí ako procesné „najčistejší“ spôsob. V prípade rozhodnutia o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodeným spôsobenú škodu v rámci trestného konania by bol totiž civilný súd týmto "výrokom viazaný, preto by výšku škody nemohol ani modifikovať, a teda aj prípadné ďalšie nároky na náhradu škody by sa javili ako sporné (napr. objavenie sa trvalých následkov, dodatočne zistená škoda na ďalších veciach poškodených pri dopravnej nehode a pod). V rámci civilného konania potom bude súd konať ako s účastníkmi konania s poškodenými, obžalovanou a najmä poisťovňou, s ktorou má obžalované uzatvorenú poisťnú zmluvu. V zmysle zákona má potom zase poisťovňa právo regresu voči obžalovanej, ktorá škodu spôsobila. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/54/2009 zo dňa 31.08.2010, poisťovňa má

(podľa §12 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.) nárok na náhradu poistného plnenia, okrem poistníka, proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Poisťovňa má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi motorového vozidla. Právny poriadok pritom nie vždy ukladá povinnosť nahradiť škodu tej osobe, ktorá ju konkrétne spôsobila. Práve za účelom ochrany poškodeného sa priznáva nárok na náhradu škody tomu, u koho je väčší predpoklad, že bude schopný uspokojiť nárok na náhradu škody, teda v takýchto prípadoch poisťovňa. Ak je jedna osoby povinná nahradiť škodu spôsobenú inou osobou, má voči tejto osobe postih (§ 440 OZ). V prejednávanej príhode teda bude spôsobenú škodu hradiť poisťovňa, ktorá si vo vzťahu k obžalovanej môže následne uplatniť postih, a to aj na základe výroku o vine z tohto rozsudku. Pokiaľ by teda súd v rámci adhézneho konania chcel zaviazat' obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, musel by do konania ako účastníka prizvať poisťovňu, s ktorou má obžalovaná uzatvorenú poistnú zmluvu (v zmysle § 5 ods. 1 písm. d) ZPZP), musel by zisťovať obsah samotnej poistnej zmluvy uzatvorenej medzi obžalovanou a poisťovňou, skúmať všeobecné obchodné podmienky za účelom zistenia maximálneho poistného krytia, aby sa odstránilo riziko, že poisťovňa odmietne plniť za obžalovanú, v prípade, ak by napr. vyčíslené liečebné náklady neboli konečné, musel by vykonať aj dokazovanie k výške takto uplatnenej škody, tiež by musel zisťovať, či do budúcnosti nehrozia poškodenému nejaké ďalšie trvalé následky z titulu spôsobenej škody na zdraví, čo je podľa názoru súdu ďalšie pomerne rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.“

Z tohto dôvodu súd odkázal poškodených s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.